Lo. Resumit huius, et longe

fere per et hoc experientia doctrinis

a parte rei, et agentia, et omnia ad

ratio. Dicunt intendunt, se ipsi, et gratiam

si ipsi et ipsi gratiam, non erit ad finem, quia

huius, qui longe operari ad finem.

Lo. Resumo Boetii animantes pue-

ri, et amentes operari per finem proprie

et praeter, et mali, et improprie. Et quia est deus exte-

tiam per finem proprie, dicit attingit connexio, et habi-

tudo medium ad finem sed propter, et inertia ipsi

meritis atque Boetii animantes, et pueri, et amentes non atti-

nguntur et alium connexum habitudinem, et potest ei

mali, et improprie. Et mirantur habentem

notitiam sit operari iniuriam mihi quibus, et qui

medii interferientes ad finem.

Sed in Boetii animantes operari per

finem improprie et mali. Et quia argu-

ment supponit ratio ut capiat mysteria hy-

rundinum esse et nudus et pallens ad pulsos

alendum, et habere operari ordinem mia ad

finem manifestum proprium, et iuvenis inter finem et

mia habere agunt instructum quam ita, quia ipsa ad

has aves impelit, quo mali et improprie.

Sed quo tanta discutiunt Porta ad

istos operos producit in actu secundo. Ubi neg[illegible]
[illegible] oppositi urgent in ge-
neros folia et fructus [illegible].
Ad secundum dicendum est, quod in alio producat gra-
[illegible] secundum, et modo, quod in ea ad operan-
dum per se, [illegible] imperfecte, et modo. Alii
[illegible] dicunt contra [illegible], qui inserviunt ad
[illegible] et [illegible] per se
[illegible] et ab Autore [illegible]
dictos; [illegible] attingit [illegible]
[illegible] imperfecte, et modo.

[illegible]

3º. Resolutio. Deus ad extra operatur per se. [illegible]
[illegible] Universa per se [illegible] ipse
[illegible] operatus est [illegible], et [illegible] per se
[illegible] Deum [illegible] ultimum [illegible] atque
[illegible] operatur [illegible] ad extra [illegible] Deus crea-
turas operati propter se [illegible] ut [illegible]
finalem. [illegible] ut [illegible] Dei in genere
[illegible] et [illegible] a Deo fiant, [illegible]
fiunt per [illegible], [illegible] Dei in genere [illegible] finalis
[illegible] Deus operatur [illegible] ope-
[illegible] ita, [illegible] operari [illegible] infinitum
et [illegible] Bonitas [illegible] gloria

fiunt a Deo, sicut ipsius sententiam de eis Scriptura finaliter exprimit. Et quia omnes pendent a Deo et a eo efficientiam et permanentiam habent a eo finaliter.

Ex quo patet dari causam finalem in omnibus aeternis, non et dari in omnibus interitis. Et ideo in omnibus interitis, quorum in aeternis. Et nunquam est in illis mentem causatam a se, nisi incidentaliter et mortaliter, nisi causata est a se, et illi et in illis et ita accidit; sed tamen aliquid amor tendens in se, id est, Deum ponens mentem vel mentem pendentem a se et fiat illius mentis, quae est ipsum pendens a se. Sicut generans vult intendit ipsum generare id est diem generans et in alias species et sua generavit. Non autem est diei velle intendere in se et pendere in aeternum, quia ipsum in sua eis.

Ex quo patet omnia ad aeternum non pendere nisi ab ipsum a se, id est mediante eius amore, quia sic, atque ita non degenerant a eis ego. Et hoc argum. ex gaudium eius, id est divinum omnia aeternalia esse entitatem pendere a sui immediate et formaliter, amor eius Dei in generatione sua aeternum, id est, verbum, quod est in gre est efficientia, vel si sit sic, sed causa aeternum pendet immediate a se.

Et hoc Deus ad extra operatur in doctrina
bonitatem in omnem id est bonitatem
omnem tangens ea omnem bonitatem? Ri-
chard. Affirmat. Quare ad Deum pertinet omnem omnem
omnia in se ipsa ita ut idem uerius sit bo-
tum sancto sed id quod est bonitas creata peteri
id bonum sancto [illegible] Deum
Deus ua in iunxit [illegible] nam sicut in de
predicta ad ea ad ut [illegible] pertinent
ium sicut [illegible] in bonitate, sunt in habitu ea
finaliter rei ay nostri id est id est bona
pertinentia nostri.

4. Restat Deus ad intra in operati
ea omnem finaliter. Dicit ea pro-
ta Deus ad intra et necessaria et aeterna et ma-
ge in supernaturalem omnem sui id. Hoc ea in
Deo in dari ad intra quod id efficientia ali
quid, et id est id ea ad dari id finaliter
recta in nuncupatione id.

5. Restat ad intra in Deo in ingenia
dari nem id finaliter unum. Dicit De-
ay operatur ad intra [illegible] omnem bonitatem [illegible] bo-
nitatis id est id in ita ratio aeterna uirtutem. Hoc
ea in ingenia dari in Deo nem id [illegible]
nitatis nec id in [illegible] [illegible] in [illegible]

essentiales dicit radici dicitur rād cū forte corporis ō
misericordia justitia et inferent virtute spem
dicit vedicem potest dabitis in his radicale fora-
ly corporis ō spem fugamus benivolentiam. Et [illegible]
ōō [illegible] dicant in Deo in Deum [illegible]
[illegible] quod inducit [illegible]
[illegible] esse [illegible] [illegible]
[illegible] realiter ab [illegible] [illegible]
[illegible] dari in cū [illegible]
[illegible] in perfectio [illegible].

Si [illegible] [illegible] dicitur in Deo
[illegible] [illegible] formaliter
[illegible] formalem et [illegible]
[illegible].

Sectio 6ª

De dotib., q. ponunt formaliter

Alteres dividit dotium [illegible] ju-
cundum, et delectabile et ~~utile~~ utile. Honestum
est, quod honestate parit et per se dicit virtute
ut amor virtutis: jucundum, quod est oriens ex delectatio-
ne, quod secum inducit: utile vero est oriens ex utili-
tate, quod dicit in ordine ad finem aliquem consequen-
dum, [illegible] in ordine ad salutem. Unde
1a [illegible] honestum, et jucundum ponit

finaliter, qa ipse est cujus gratia dilig. fit: alia
nulla res ipsa parari et fieri ~~qa~~ jucundam bonitem quam
honestum sit finaliter. Et et id jucundum quod
nulla apposita rem jucundam ~~qa~~ aliquid jucunditate
et delectatione quia dicit quod rem jucundum sit rem
quod

Sed nos sic ordinare rem jucundam ad honestum
et quia ordinat dicit ~~[illegible]~~ nisi quod Ut. jucundum
quia dari in vita ad nulla aliud ordinari. Et
de eligi nos sic ordinari bonum jucundum ad honestum quo
gati ut agere moralia: qui operantur ut Stoicus.

Ad ult. Rem utile quia utile de minus est
ductum ad finem operandum in hoc rem ~~[illegible]~~ Et
quod bonum utile quia utile minus quia minus et
quia minus in ordine ad quod ~~[illegible]~~ Et quod ~~[illegible]~~ ille amari
~~[illegible]~~ et id bonum utile de minus amari ~~qa~~ alicui
fit ~~qa~~ ejus dequendum ad hoc ergo est utile quia est
~~qa~~ ipse finaliter

Ad nulla res quia amari ~~qa~~ et id quod ducit
et est mia ad vitam aeternam vel ait fidei spei
et charitas quia mia sunt amari ~~qa~~ et. Et ~~[illegible]~~ amari
~~qa~~ et quia mia sit, et quia conducunt ad salutem et
aeternam vita: amari ~~qa~~ et quia mia jucunda et honesta
et id est hoc sit ~~[illegible]~~ mia pia et et honesta et jucunda
vel quia amari ~~qa~~ suam bonitem et jucunditem habent mia vel ~~[illegible]~~

Ad 2.

Post tertiam ait, nihil vetat ad finem ultimum de-
terminari, sic igitur hinc necessitatem quod omnia
finem habent. Et utilitas fundari in bonitate, id est gra-
tiam divinam, nam quod se amata est, quod non amatur ut
utilis: amata quod dicit minus quod amatur ut utilis.

Ergo omnia habent in se bonitatem uti-
lem, quod habent in se bonitatem, et ideo possunt
amari quod se: sicut argum. tangit de illorum an-
mia habent bonitatem in se. Et ostendit quod pharmacum via sua ducit ad purgandum colerum: ali-
menta autem ad juvandum vitam quod habent in se
bonitatem in se utilem. Ita quod bona utilia sunt in
alimentis non ordinantur ad vitam tenendam, neque in pharmacis ad colerum purgandum ut excellentia. Quia
est in imagine optima, et tamen quod in imagine lignea
nulla est similitudo ipsius sanctissimi. Ita et pharmacum et alimentum habent sanitatem ad expellendum colerum et vitam tuendam. Id est pharmacum et alimentum quod utile est amatur quod bonitatem quam habent in se
cum. Id quod bonitatem sui medii et finem, id est amatur
ut sui et hinc solvitur argum. nam omnia alia habent bonitatem in se cum, sed non quod aliud amatur tam
et non habere rationem, sed in humanis quod sua bonitatem
propriam et alia omnia applicantur ad illa et sequentur
habent rationem sui quod minus est ex sui ordine

Vnde Boetius bonitem honestam dicit iucundam et expetendam nisi secundum aliam imaginationem in imagine ipsius. Vnde honestas dicitur iucundum esse in quantum facit ipsum esse bonum et expetendum.

Secundo ordinat diligere unum unum ad alterum quia unum quod est bonum est bonum et ipsum diligere unum quia est bonum et ipsum diligere amicum quia habent bonitatem iucundam et delectabile habent vnum.

Tertio ordinat affectio et dilectio unum intentum in omnibus quod est. Et dicunt quod nihil nisi quod est bonum et ipsum diligere et dicitur esse dilectio et ipsum et veritas et voluntas. Et amat unum utilem et bonum. Vnde in libro in nisi in se, cuius bonitas est et in aliis.

Ratio dicit 2° unum quia unum est bonum et ipsum diligit ordinem ad alterum unum unum quia alterum quod habet dictam bonitatem. Et hoc dictam bonitatem utile et. Vnde illa bonitas est utilis, et ordinem in ordine ad alterum et cuius est utilis, et iuvenis.

[illegible] quæ sæpe, quæ se deducunt ad unum se
erunt quod [illegible] Deus et Christum quod autem
de [illegible] Charitas deducunt eos ad quod vocavit Christus.
Deus [illegible] omnium erunt quod [illegible]
in [illegible] Et nec instiam [illegible] [illegible] autem [illegible]
[illegible] in [illegible] ut [illegible] [illegible] in [illegible] Vnde [illegible] [illegible]
sit in se [illegible] et in omnis [illegible] sufficit [illegible] [illegible] cen-
di [illegible] ut [illegible] [illegible] et [illegible] et [illegible]
[illegible] sit [illegible] [illegible] in omnis [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] quod [illegible] [illegible] [illegible]

Quæstio

Vtrum quod [illegible] sit [illegible]

Dubitatur quod [illegible] [illegible] [illegible] in ordine ad finem
[illegible] in ordine ad [illegible] executionis. Vt Resolutio ma-
lum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible]
malitiare [illegible] executionis. Dicendum sicut ad finem
in suum, qui in malo apparet [illegible] quod [illegible] [illegible]
[illegible] mortem suum [illegible], nam mortem intendit
ut a majori malo liberetur [illegible] [illegible] mortem
inimicus in hoc [illegible] suum aliquid intendat. Et [illegible]
[illegible] intendat malum ut [illegible] [illegible] [illegible]
hoc exercitium ut suum. Sicut Martyribus
mors [illegible] [illegible] suum [illegible] in
ordine ad salutem [illegible].

Resolviti de malum q̃ malum in pōe
finem ipsam aliq̃ sequtionis. Ergo dicit ver-
tus aliq̃ sequtionis è bona qo malum q̃ malu
in pōt movere ad actū aliq̃. Sed q̃ ultra in pōt
fieri q̃ aliq̃ in finem q̃ finem. Et in ultimo qo
reqruitur q̃ aliq̃ sequtionis pōt fieri in malu
q̃ malum. Et in sum.

Quarto pōt ordo hic dum qo ~~ut~~ ama-
re malum. Ergo ea q̃ Demonstratis ne-
rit Deum, et hoc in ipso solo actu inveniunt. Ne-
que aliq̃ de dicto secundo Demonstratis ordo hunc Deū
q̃ sic dum existimat neq̃ q̃ sic alterius de
nice à tromentis Deus enim q̃ fuerit id
quod ipsi sicerati sic ipsi diligit Deum intendunt.

Quinto de ultimo pōdō dicta qo pōt ama-
re malum q̃ malum. Et ipsi Deum di-
cum pōt dari pecum de demoritū ergo Deū qo ea
q̃ amer malum nisi dicit aliq̃ ordo q̃ pōt pec-
cum demiti ad malum. Et ulterius, et si liberū
in fieri in malum q̃ aliq̃ sequtionis inter ein
extra obtum amabile q̃ diligat. Ad secum
Et dicit q̃ pōt ad malum dari peccum, de demo-
ritum si dicit ex gratia Dei ut habuit, de q̃ ob
ordo esset id amanam malum q̃ malum nego
nisi obtum amabile q̃ malum quod vult aliq̃ ad
obtum

bonum ~~malum~~ bonum gat hoc amorem, et fugam ab
malo malum gat hoc odium, et fugam ab illo cum
libera quae exercitium. Et si sit quae spem.

Major quae est malum, quam malum habet fi
nalis aut aut fuga, s. timor, aut desperatio, quin tristitia inde fit. Desiderium est ab
ita fuga et tor. Tor qua bonum finale habet aut consecutionem. Quo est motum aut fuga sive aversionis. Et cum quid est bonum finale aut consecutionem quod monet voluntem ad illud est ma
lum quam malum monet ad aut fuga quod est. Si
quod habitus et res motiva illius ad aliquem disjun
go est malum erit ultio res motiva aut fuga. Et
ova quod est habitus ipsius quae ordinem ad unum et finita
ultio quae ordinem ad bonum et malum sed finem et res
motiva illius ad aut disjunguit est malum erit res
motiva ad ultio ad aut fuga et aggressionem. Si
quo quae disjunctionem tristitia et dolor et obstina
tio et gratia amor vitari quae amor in cat anxie
tem et affigit sed non inuenit in aut fuga et malum quae
et aut disjunguit ab amore et irrit.

Sunt duo, quae gratia odio fit
sed aut fuga et fiunt gratia mali quae
malum et ea finalis mortem autem et aut fiunt
gratia mali s. ea, et intro mali, sed

si ex motivo alicuius rei: ut fiunt gratia meritorum
et gloriae et ex alicuius amore vel: sicut
aliis affectionibus et perpetuum peccatum tamen
proprium motivum et potest dici latine gratiatus
propriis quo est Ho.

Sed aliquid fugit gratiadoni. At regressus
ad illud an gratia sit signum motivum
quod erit bonum et aliquid gloriosum et malum et aliquid
fugit imo dicendum quod ignorari possunt bonum et malum
certe ad huc dictum fugiet malum quia malum
et de se est odibile quo modo fingo habit aliquid
in bonum et in sit cognitum hac supposito et facto si
bonum et malum cognoscit simpliciter et confuse in malum
autem et gratiae cognoscit et sit res gratis et gratis fugiendi
et sic affectionis.

Ad 2. distinguo ut ut in genere id a quo
res aversio vel in erit ex malum et a malo.
At res aliis et de ex quo sicut ostinguo et in sed ad
unum id genium etc distinguo in et sed a quo id genium
et sed vel in sed ut aversio in a malo id est
malum et gloriosio in sed et ad bonum id est bonum.

Ad 3. bonum et determinatum sicut uti
rei ut ut quo modo in sit finalis ore aliquid
ut ut vel. Ad. dico bonum et obtinuit vel quod aliquid gloriosio
vel quod aliquid fugit res: sicut in unum et

fit

i bonum sicut quidem ad aliquid ita fuga ad aliquid ipsi; quia sicut bonum i bonum ut fuga ad aliquid prosecutionis, et malum ad aliquid fuga: ad bonum sicut ad malum sicut ad bonum a malo a malo. Unde sicut triplex intensio ad amorem, et prosecutione i bonum ita triplex intensio fugiendi et auertendi i mala. Vn. operans amor intendit quasi bonum et operans ~~malum~~ odio se fuga intendit fugere malum; quia malum fundatur.

Sicut ita i ultas ni potest mereri et demereri. Et quia si bonum ponit ut bonum i potest amor quasi quia ultas neq potest mereri neq demereri. Quia tem potest mereri et demereri quod bonum potest ponit ut bonum delectabile et malum merata vel in die prohibita et i ultas sit libere potest amplectibum quod bonum delectabile, et ni observando aliud mirum i id peccaret, et demereret

Vn. Cetus malum q malum potest finaliter fuga aliquid potest et et efficacius quod aliquid regredi. Iuste dicit quod peccatum finalem et malum culpa alter dicerent i ni talem aliquid fieri i Deo quia quatenus q i ordinatio potest

Sicut aliquid fugit hoc triplex i q et triplex ad quod s. fugit a malo et tendit in bonum sic aliquid prosecutionis hoc triplex i q et triplex ad quod natam

ordinem malum, quia bonum malo aut quia fugit malum
et desiderat bonum ut finem, quia desiderat autem desideratione
quia est quia avertit a malo bonum ut finem, quia desiderat tale autem
fugit. Et quantum tam desiderat et desiderat et ad
malorum et boni, quia ordinem et malorum et boni malo
quia bonum finem desiderat ut ejus illius est malum finem
desiderat ut ejus, et avertit, quia est autem fugit.

Ubi 3o quo attinet ad ea, quae pertinent et tria peccata
peccatum peccati, quae sunt inferni et in peccatis
dorem gloriae et gloriam et quod non deleg. quia est avertit
ut ejus a malo et malum et in bonum, id est non deleg.
Legimur fratres et explicite in tria mala et in explicite non
est ex attritione aliquia peccatorum peccatum peccati quia
gratia habemus et gaudium vobis et in fratres et explicite et
in attrito peccatorum peccatum et quae inferni cruciatus.
Et potest dici interpretative et implicite dici quia
gratia habemus et gaudium vobis.

Ex ea avertit a malo et ea sua quia finem
malum a malo et a bono. Ergo enim quia
ut ea iste sit sua fuisset id est fuga mali sicut
nam adhaerere ad bonum quia malum et ea sua illud recedere
a malo quia malum et ea malus.

Secundo. malum in hoc conditum quia ea
et sua. Si in hoc conditum ad ea amoris et
delectationis hoc in ad ea fuga averti et odii ma

nam sicut non potest amare bonum et bonum ita fugere
malum et hoc odio habere, sicut torquetur peccatum et
pena inferni et ex malo, et in statu et tristitia peccatorum
et dolens de illo quia illum torquetur et pena infernali
ni et aliis bonis quae sunt.

Sed in Deo sacrificio est quod aliquis fugiens malum tendat
in bonum interpretive et in obliquo ut sit aliquis bonus

Cap. 10

De Divinis rebus formaliter et

Difficile est bonum naturaliter et indirecte positive dicere.
Non quia non aliquem obtinemus indirecte relationem et
bonum quod est obliquum obtinemus illud quia indirecte
et in se bonum sit et malum aliquo ita respectu
alterius

Resolve igitur obstum quod quaeretur ut
naturaliter et quod hoc ipsum est. Ergo nec
potest amari, nec odio haberi quia non potest formaliter aliquid
existere, nec aliquid fugere. Et ex quo talis obstum nec apparet
ut bonum ut moveat voluntatem ad sui amorem nec
apparet malum ut moveat illam ad fugam et aversionem. Sed quia
illum non est obstare aliquem et possum
dicere quod nec apparet bonum nec malum quia non vel
poterit amare, nec odio habere obstum quod nec apparet
bonum, nec malum. Et ideo voluntas non potest ferri

extra sua bonum aliquid gratia in id bonum ordinis.
Et quia hoc id bonum amando et mala [illegible] id
ordinis neutrum dicitur ergo Ps. Et si volitus aliquid amet
minus bonum sit in forti in bonum ut melioris reperiat
et ut bonum.

Rapitur ergo si bonum apparebit bonum sit fi-
nalis quare. Et quia ipse appetimus sicut quod
inde in esse id tum apparet esse; et ignoramus minus quod
aptum apparet ad finem. Neque hoc fit quod sit
vere naturalis ea nam in cognoscere regulari bonum unum et
existimare tale. Quinto bonum quia et in diversis bo-
nis nec in bonum et bonitate ratione bonum. Bonum in id
quod movet voluntatem, et id bonum quia [illegible] et
illius et apparenter applicari ad licitum.

Ens aliquid in quod ea unum quod solum veritatem
apparente quam aliquibus quod solum
bonitatem apparentem. Et nequam in quibus quibus de-
bentur quod id et fit forma sed bonum quod apparent.
Et nequam coram ad judicia illius et non id quod aliquid
in fratri in judicio quod id in illius quia omnia
cum memoria in mereretur an bonum ita sit in sicut fra-
tri et voluntas in sua causa et illius non in fratris sed
quod quorum ei quasi quorum bonum ita amat et in
diversis in bonis in apparenter.

Qd dum et Obstinatus

Dico 1o obstinatum impossibile esse verum ut absolute possibile sit hoc verum sit. Et qd ea obstinatum agit eum finem refert ad rem sit id sanctum qd bonus finalis sit apparentia dbi id qd sit deceptione moveri a bonitate, qdli regriatur sit possibile qo obstinatum impossibile esse verum ut possibile sit absolute vel tantum de re sit. Ita qd sapientiae mtis appetetur tunc qd illa putant possibilia, et in it qo Ulo.

Dico 2o impossibile esse verum ut impossibile absolute sit finalis agere. Et qaut dicit finalitet agit vel sit det qd non ut bonum intellectum repraesentari ut utilis operanti justum et bonestum id impossibile esse verum ut impossibile sit ita repraesentari qo qut sic sit finaliter agere

Sed agit utilis i fra q vult peccatum patriari finis atq impossibile sit finis qd sint et ut tale agere qo impossibile esse verum ut impossibile sit finaliter agere. Et. autem utilis in intellectu redere infectum autem qd vitia peccatum id tum ex qd vitium in intendere abdere illum, ita ut si factum in est illum in omittere et mortem fecerit

Dico 3o impossibile esse verum ut impossibile ac sit ea ratione qd est possibile sit